

Sællighed ſkal jeg bemærke, at den ſamme Gene, ſom Befolkningen her har af ikke at faae ſin Poſt fra Kjøbenhavn før efter to Dages Forløb, den ſamme Gene har Befolkningen omkring Veſtbanen ved, at Togene ogsaa komme for ſent; men det er udførlig behandlet ved de tidligere Behandlinger og ligger desuden ikke for her i Andragendet, og jeg ſkal derfor ikke komme nærmere ind paa det; men jeg antager, man maa indrømme, at det er noget længe, at Folk ſkulle vente en to, tre Dage for at faae deres Poſt. — Det andet Andragende, ſom er til Forhandling, er Indſtillingen under Nr. 2, ſom ſlutter ſig til Betænkningens Nr. 71. Det er indſendt fra 4—500 Beboere i Herſlev, Vilſtrup og Taulov Sogne, og det, man ønsker forandret, er, at de hurtiggaaende Tog maa ſtandſe ved Taulov Station. Det er ſom bekendt nu kun Godstogene, ſom ſtandſe der, det er jo alſaa de Tog, ſom komme tidlig om Morgenen inden Kl. 6, ſaavidt jeg huſker, og ſilddigt om Aftenen. Dette bevirker, at Befolkningen ikke kan komme til Byen og faae deres Breve forrettede uden at være nødt til at blive der hele Dagen. Det er en ſtor Gene. Nu kunde man maafte ſige, at der ingen Grund er til at lade Togene ſtandſe der, da det er en mindre Station. Dette er dog efter de Oplyſninger, ſom jeg har ſøgt at ſtaffe, ingenlunde Tilfælde. Jeg ſkal ſaaledes oplyſe, at Taulov Station har 36,482 gennemgaaende Reifende, ſaaledes ſom det nu er, og i Rækken af Stationerne er den Nr. 59 med Henſyn til Perſonerne; dette ſiger ikke ſaa lidt, da det alſaa endogsaa er blandt den forſte Trediedel i Rækken efter den Perſontrafik, ſom der er. Som de Herrer vilſe, ligger Taulov mellem Røbling, Veile og Fredericia, og det er en ſærdeles frugtbar Egn, det er vel en af de frugtbareſte i Landet. Der er ca. 1,000 Lønder Hartkorn i de tre Sogne, nemlig Herſlev, Vilſtrup og Taulov, og der er ikke mindre end 3,000 Indbyggere. Det er baade en frugtbar Egn og en velſtaaende Befolkning. Da Stationen tilmed er ſaa høit oppe i Rækken, kan det ikke negtes, at man maa faae det beſtemte Indtryk, at det vilde være i Banens virkelige velforſtaede Interæſſe ſaavelſom i Befolkningens, at Sltogene ſtandſede der. Det vilde jo utvivſomt gjøre, at den kom betydelig høiere op. Man kan ſaa meget mindre forſtaa, at Togene ikke ſtandſe der, ſom de ſtandſe ved Børkop Station, der ligger mellem Veile og Fredericia. Denne Station er omtrent lige ſtillet med Taulov, og der ſtandſe Hurtigtogene. Det Samme maatte

alſaa kunne lade ſig gjøre i Taulov. Jeg veed meget vel, at det vil ſinke Togene lidt, baade ved at der ſkal kjøres langſomt til og fra Stationen, og ved at der ſkal ſtandſe der. Men det maa jo kunne indhentes ved en noget ſtærkere Kjørjel. Efter de Grunde, jeg har givet, baade Befolkningens Antal, Hartkornets Størrelſe og den frugtbare Egn, forekommer Mit mig at tale for, at denne Station bliver ſtillet lige med Børkop, hvormed den ſtaar i Linie. Jeg vilde dog nødig have, at den høitærede Miniſter ſkulde opfatte det paa den Maade, at han ikke længere lader Togene ſtandſe ved Børkop. Kan man ikke faae Taulov Station ſtillet lige med Børkop, maa man ikke ſtille Børkop lige med Taulov. Men jeg tror virkelig, at der er god Grund til at imødekomme dette Andragende. Det er derfor ogsaa af hele Udvalget foreſlaaet henſtillet til den høitærede Miniſters Overveilelſe.

Jeg ſkal omtale et Andragende, hvortil der ikke knytter ſig nogen Indſtilling. Det er Andragendet under Nr. 72 fra forhenværende Beſtyrer af Avispoſtkontoret, Brock-Hanſen af Kjøbenhavn. Som de Herrer, der have gennemlæſt Betænkningen, vilſe have ſet, er Fremſtillingen i dette Andragende ikke ganſke klar. Det ſer ud ſaaledes efter den ſom efter Bilagene, ſom om det er Overpoſtmeſteren, der beſørger Avispoſtkontoret og dertil faar ſin Kontorholds-godtgjørelſe, det vil man for Reſten ogsaa kunne ſe af Loven; men af Andragendet fremgaar det, at den Paagjældende, nemlig Brock-Hanſen, har faaet en Sum af c. 2,600 Kr. i Kontorholds-godtgjørelſe for ſelv at beſørge ſit Kontor. Han ophyr imidlertid, at han har faaet alt for lidt derfor under den ſtærke Udviſning, ſom navnlig Avisvæſnet har havt. Udvalget har ikke kunnet indlade ſig paa dette private Arrangement i den Forſtand, at man har kunnet tilſkynde den høitærede Miniſter til at ſtille Forſlag enten om 2 eller 3,000 Kr., ſom denne Mand ønsker. Men paa den anden Side tror jeg, at det fra alle Sider maa erkjendes, at han har havt et ſærdeles vanſkeligt Hverv under den ſtøre Udviſning, Avis-Postvæſenet har faaet, og at han har ledet ſin Gjærning med Dygtighed og Humanitet, og jeg tør derfor ſige, at der i Udvalget har været en ſærdeles velvillig Stemning for den paagjældende Mand, uden at man dog i Anledning af Andragendet for Følgernes Skyld er kommet til at yde ham nogen Støtte, ſaaledes ſom Anſøgningen her ligger for. Jeg ſkal ikke udtale mig yderligere herom, ſaameget mere ſom der ikke er gjort nogen Indſtilling.